

[Vagn Bro.]

ydes assistance, selvfølgelig kan komme til alle vore ambassader; jeg takker i øvrigt navnlig, fordi ministeren ikke i dag tog stilling til, om ambassadørens fremstilling var helt rigtig. Sagen er, at der er en meget væsentlig forskel på de fremstillinger, der er givet. Lad det være sagt, at jeg kender slet ikke de pågældende personer. Jeg fik i går aftes en fremstilling vedrørende de tre underskrivere sendt af en høj embedsmand her i Danmark, som udtalte, at han i hvert fald for den ene af de tre studenter vedkommende med 100 pct. kunne sige god for hans sandhedskærlighed.

Jeg er helt enig med den højtærede minister i, at man ikke kan hjælpe alle turister, navnlig i sommertiden, men jeg kunne også mærke på den højtærede minister, at der på dette tidspunkt ikke var mange danske biler i Teheran. Det er oplyst, at der var god plads i ambassaden, og så synes jeg, for at bruge ministerens udtryk, at ambassadøren ikke skal være for fin til, navnlig når ambassaden ved, at der er tyvetogter dernede, at have bilen dér. Ministeren nævnede hofministeriet, og efter fremstillingen må jeg sige, at jeg får et levende indtryk af, at først efter at hofministeriet gennem en dansk talende mand var informeret, fik ambassadøren travlt.

Jeg må altså sige, at efter det svar, der er givet, kan jeg egentlig ikke se, at sagen er sluttet. Jeg mener, at det må så blive de tre unges sag, men det er dog således i Danmark, at når der er uoverensstemmelse mellem to fremstillinger, må det være rimeligt, at der finder en virkelig undersøgelse sted.

Udenrigsministeren (Krag): Det er klart, at denne sag er overordentlig vigtig, og jeg er naturligvis parat til at foretage enhver rimelig undersøgelse.

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvorvidt ambassadøren i Teheran burde have åbnet sin gård eller have eller græsplæne, så studenterne kunne have parkeret

dér. Jeg gør kun opmærksom på, at efter de oplysninger, vi har fået, koster det 2 kr. at parkere sin bil natten over i en garage, og den mulighed blev studenterne henvist til. Jeg tager ikke dermed standpunkt til sagen, jeg føjer blot den oplysning til.

Det ærede medlem var også inde på den tanke, at dette vigtige tilfælde og den lære, der kan drages af det, burde cirkuleres mellem samtlige ambassader. Jeg kan berolige det ærede medlem med, at det allerede er sket. Endelig vil jeg sige, uden at jeg vil afvise at foretage enhver rimelig undersøgelse, at studenterne har den mulighed at forelægge sagen for ombudsmanden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til udenrigsministeren:

„Agter regeringen at gøre indsigelse mod den tyske forbundsregerings planer om at skaffe sig militære øvelsesområder og depoter i Spanien?“

Aksel Larsen: Jeg kunne begynde min motiveringstale med de samme ord som det ærede medlem hr. Vagn Bro, nemlig at vi befinder os i en udpræget rejsetid, hvor mangfoldige mennesker rejser til fremmede lande. Sådanne tider har vi haft før. Jeg tænker på 1936-37, hvor mangfoldige medlemmer af Hitlers værnemagt foretog rejser til Spanien, hvilket bl. a. resulterede i en fuldstændig udradning af den uskyldige by Guernica. Nu har man også planer om at organisere lignende turisttogter, omend ikke med samme konkrete formål, fra Tyskland til Spanien. Forbundsregeringen i Bonn har ført forhandlinger med den spanske regering om på spansk territorium at få stillet øvelsespladser og våbendepoter til rådighed. Det har med rette vakt opsigt, at man fra Vesttyskland vil foretage sådanne skridt, og det har navnlig vakt opsigt blandt Tysklands såkaldte allierede i Atlantpagten. Det har vakt en sådan opsigt og harme, at f. eks. den engelske udenrigsminister, mr. Selwyn Lloyd, har følt sig foranlediget til